

ПРЕСЛАВСКА ДУМА

Вестникъ за култура и стопанство
Издание на Преславската градска община
Годишенъ абонаментъ 30 лева. Излиза всѣко 1 и 15 число. Брой 1 левъ.

ВЪ НЕДѢЛЯ

стана тържественото откриване на международната изложба „Радост и труд“ въ София

Съ подобающа тържественостъ въ недѣля стана откриването на подвижната международна изложба „Радост и труд“ въ столицата.

Ние не можемъ да не изкажемъ голѣмата си радостъ за вниманието, което Международното бюро за „Трудъ и радостъ“ отрежда на нашата страна, като дава възможностъ, макаръ само на една малка частъ отъ населението ни, да види огромнитѣ постижения на всепобеждаващия и благороденъ трудъ на човѣка и на дълбоката радостъ, която тая организация влива въ сърцето на всѣки единъ, отдалъ се на физически или умственъ трудъ, презъ неговото свободно време.

Повечето отъ посетителитѣ на тая великолепна изложба ще влѣзатъ за пръвъ пѣтъ въ досегъ съ въпроса за организуването на свободното време и неговото практическо разрешение. Да, на мнозина сега за пръвъ пѣтъ ще имъ стане ясно, какво е направено въ тая областъ по свѣта и какво има още да се прави. Интересната и живъ постановка на тая изложба ще събуди у мнозина посетители желанието не само да се задоволяватъ съ еднократно впечатление отъ изложбата, но ще поискатъ да бждатъ редовно осведомявани върху събитията въ тая областъ. На това желание отговаря най-богатото и най-всестранно списание „Радост и труд“, разпространено вече по цѣлъ свѣтъ, което списание се получава въ редакцията ни.

Това месечно списание се издава отъ Международното централно бюро „Радост и труд“ въ Берлинъ. Неговата благородна задача е: да бжде живъ и достъпенъ посредникъ между народитѣ, като съобщава на цѣлъ свѣтъ за постиженията и житейската имъ опитностъ.

Ако човѣкъ прелиства дебелата отъ 132 страници книжка съ множество снимки и многоцвѣтни картини, ще дойде до убеждение, че

всѣка книжка изпълнява великолепно своята задача и че разработването на грамадни материали става въ издържана и художествена форма. Върху най-хубава хартия на читателя биватъ поднасяни множество най-хубави снимки отъ цѣлъ свѣтъ, независимо отъ художественитѣ приложения, изпълнени въ многоцвѣтенъ печатъ. Фактътъ, че всѣка интересна статия е преведена на шестъ езика, обезпечавана на това свѣтозно списание разпространение по цѣлата земя. Призвани сътрудници отъ всички културни народи сж спечелени за списанието: тѣ сж сжщевременно залогъ, че всѣки народъ ще говори за себе си чрезъ своитѣ най-избрани личности. Върху България пишатъ само българи, върху Япония само японци, върху Канада само канадци и пр. Тъкмо на това обстоятелство списанието „Радост и труд“ дължи своето голѣмо разпространение и множество си приятели по цѣлата земя; защото всѣки читателъ чувствува книжката съ пълно право не като международно произведение или като принадлежащо на друга държава, а напълно като списание на своя народъ. Ако въ една страна бждатъ спечелени опредѣленъ брой абонати, тогава всички статии на списанието се печататъ и на езика на тая страна, тъй че въ рѣцетѣ на отдѣлнитѣ народи се намира възможността да допринесатъ за разпространение на тѣхния езикъ. Следователно, при 100% сътрудничество, югославянецътъ може да брой списанието за свое, при сжщитѣ условия — и българинътъ като свое и пр. Изхождайки отъ тоя възгледъ, стремежътъ е: списанието „Радост и труд“ да се дава на всѣки отдѣленъ народъ въ форма на национално културно произведение.

Всѣки читателъ е удивенъ отъ многостранността и живата пѣстрота на всѣка книжка. Никоя книжка

Марко Мехлемовъ,
уредникъ на Българската служба за вестни-
карски вести — Берлинъ.

Българитѣ на конгреса „Сила чрезъ радост“ въ Хамбургъ (Печатано при „Фройде ундъ Арбайтъ“) („Радост и труд“)

Представители и гости отъ 34 страни. Мирно международно състезание. — Участието на българитѣ. — Грижитѣ на г. Валтеръ Килъ за представителитѣ на печата. — Интервю съ българскитѣ почетни гости г. г. проф. Б. Филовъ, Данчовъ, Д-ръ Вълчевъ, подполковникъ Радковъ и др.; кои замислятъ за Римъ, за конгреса на „Радост и труд“.

Хамбургъ, 12 юний 1938 г.

Днесъ се приключватъ срещитѣ, заседанията и културнитѣ манифестации на германската организация „Сила чрезъ радост“ по случай четвъртия ѝ конгресъ. Откриването на конгреса стана официално на 10 т. м. съ една важна речъ отъ г-нъ Д-ръ Робертъ Лай, водачъ на германския трудовъ

не прилича на проходната, всѣка книжка е еднократно и завършено постижение. Окото и духътъ на човѣка биватъ всѣкога отново пленявани. Прочете ли и прегледа ли човѣкъ книжката, оставя я после на страна съ чувство на задоволностъ, за да дочака съ нетърпение появата на новата книжка, като се връща още много пѣти къмъ прочетената вече, за да открие нѣкоя нова интересна страна, която е пропусналъ при първото прочитане и преглеждане. И всѣки пѣтъ човѣкъ вижда все повече, защото въ изобилюето на предлагания материалъ отъ интересно четиво и живи иллюстрации винаги остава по нѣщо не съгледано. Винаги се явява нѣкоя художествена подробностъ или нѣкакво важно изречение, които съ удовлетвение биватъ видѣни и прочитани още веднажъ, защото списанието и безъ това е станало вече насжщна потребностъ на всѣки читателъ.

Така, чрезъ сътрудничеството на всички културни народи, е създадено нѣщо наистина превъзходно, което съ радостъ е признато по цѣлъ свѣтъ и което дава всѣкому онова, което се очаква отъ него.

На нашитѣ читатели горещо препорѣчваме списанието „Радост и труд“ и пожелаваме скоро то да стане настолна книга на всѣки единъ трудящъ се българинъ.

фронтъ, който даде редица данни за направеното въ областта на социалното строителство въ Германия. Представителитѣ на разнитѣ страни поднесоха своитѣ поздравии. По-предния денъ имъ едно специално заседание за представителитѣ на германския и чуждия печатъ. На това заседание г. Д-ръ Лай подчерта, че най-добро доказателство за силата на идеитѣ на национализма сж неговитѣ успѣхи въ всички области на живота. Въместо думи и обещания — дѣла и пакъ дѣла! Въ конгреса участвуватъ 34 страни, които представители си даватъ срѣща въ Хамбургъ, за да изявятъ своето единодушие за мирно сътрудничество. Надъ 1000 почетни гости и играчи въ национални носии сж настанени въ великолепия работнически океански параходъ „Вилхелмъ Густлофъ“. България сжщо е представена отъ група почетни гости, отъ танцовата група „Трудъ и радостъ“ на г-ца Руска Колева и отъ група журналисти, едни дошли отъ Берлинъ, а други направо отъ България.

Г-нъ Валтеръ Килъ, шефъ на печата на организацията „Сила чрезъ радост“ и редакторъ на списанието (печатано на 6 езика) „Радост и труд“, полага всички грижи да създаде нуждитѣ удобства на множеството журналисти — германски и чужди — дошли за конгреса. Освенъ хубавия хстелъ, въ който сж настанени журналиститѣ, г. Килъ е уредилъ специално бюро за печата, което издава една „Бърза вестникарска служба“ съ последнитѣ новини отъ конгреса, снабдява журналиститѣ безплатно съ снимки и имъ указва всевъзможни други улеснения. Безъ енергичната подкрепа на г. Килъ работата на вестникарската колегия би била твърде много затруднена, поради сложната програма на конгреса.

Срѣдъ пѣстрата международна челядь изпѣква и българската танцова група „Трудъ и радостъ“ на г-ца Колева. Групата се състои отъ 6 момчета и 6 момичета, облѣчени въ шопска носия. Има си и свои музиканти: гайдаръ, гждуларъ, кавалджия, тамбураджия. Българскиятъ народенъ трибагеникъ се развѣва гордо, носенъ отъ единъ напетъ шопъ. Танцовитѣ групи излиза-

Настоящиятъ брой се посвещава на всички ратници на международната организация „Трудъ и Радост“, които неуморно работятъ по цѣлия свѣтъ да направятъ отъ труда обилень източникъ на радостъ за всички трудящи се, отъ която тѣ да черпятъ нови сили за културното и материално строителство на свѣта.

„Редакцията“

ха две вечери подъ редъ да играятъ и нашата група бѣ винаги на чело. Кръшнитѣ ржченици и хора подлудиха парахода още първата вечеръ следъ пристигането на играчитѣ. Г-нъ Д-ръ Лай само повтаряше: „Прекрасно, чудесно, великолепно!“ На следнитѣ вечери се състояха игри въ кино „Уфа-Паластъ“ и въ ханзейската изложбена палата. Нашитѣ играчи грабнаха лавровия вѣнецъ на първенство.

Изреждатъ се следъ това откриванията на разни изложби: художествена, културна и пр., концертъ въ една фабрика, спортни състезания и пр. Върхъ на всичко, обаче, бѣ тържественото шествие „Хубостъ и радостъ“, което мина презъ цѣлия Хамбургъ и бѣ прието отъ г. Д-ръ Робертъ Лай на Площадъ „Адолфъ Хитлеръ“. Въ почетната трибуна до г. Д-ръ Лай бѣха г-жа и г. министъръ Драганови, унгарския, ромънския и ирландския пълномощни министри. Това бѣ наистина едно величествено шествие, изобразяващо разнитѣ културни епохи, форми на културно творчество, игри, забави, спортъ, плодородие и жетва и пр., издържани въ високохудожественъ стиль — дѣло на прочутия германски художникъ проф. Бено Фонъ Арентъ. Картината на това шествие е величествена и незабравима. Тая вечеръ въ парахода „Вилхелмъ Густлофъ“ се състоя корабно увеселение, въ което участвуваха надъ 3000 души. Съ това се закрива четвъртия конгресъ на германската културна и социална организация „Сила чрезъ радостъ“. Освенъ г-жа и г. Д-ръ Т. Вълчевъ, на когото преди всичко се дължи участието на България въ конгреса на „Сила чрезъ радостъ“, отъ българска страна сж дошли като почетни гости още: г-жа и г. проф. Филови, г. г. Иванъ Данчовъ, поддиректоръ на печата, Ал. Македонски, водачъ на българскитѣ разузнавачи, подполковникъ Георги Радковъ отъ българскитѣ трудови войски, Иванъ Рачевъ, началникъ на отдѣлението за организиране на професиитѣ въ Министерството на търговията, Стефанъ Топалджиковъ, прокуроръ, Иванъ Великовъ, председателъ на българския занаятчийски съюзъ. До тукъ изброенитѣ почетни гости замислятъ съ парахода „Вилхелмъ Густлофъ“ презъ Лисабонъ и Мадейра за Неаполъ и отъ тамъ — за Римъ, за да участватъ въ втория свѣтовенъ конгресъ на Международното Централно Бюро „Радост и труд“. Като почетни гости сж дошли още и: г. г. Райко Алексиевъ, Сим. Божиновъ, подпредседателъ на Българския Работнически Съюзъ, Б. Михайловъ, секретаръ на земледѣлскитѣ задруги, Ст. Станковъ отъ Българския Занаятчийски

(следва на 2 страница)

Българитѣ на конгреса „Сила чрезъ радостъ“ въ Хамбургъ

(продължение отъ 1-ва страница)

съюзъ, Д-ръ К. Манчовъ отъ Търговския съюзъ и Т. Славчевъ—отъ Дирекцията на труда.

Възползувахъ се отъ случая и помолихъ нѣкои отъ по-виднитѣ представители на нашата страна въ Хамбургъ да сподѣлятъ съ мене впечатления и мисли относно практическото осъществение на идеята „Сила чрезъ радостъ“ въ Германия и възможноститѣ за нейното приложение въ България.

Г-нъ проф. Филовъ, председател на Българската академия на наукитѣ и членъ на Пруската и Мюнхенска академия, бѣ любезенъ да ми каже следното: „Организацията „Сила чрезъ радостъ“ въ Германия е нѣщо гигантско и затова първомъ трѣбва да се проучи и тогава да се изказва мнение за нея. Затова азъ ще се задоволя да кажа само — възъ основа на моитѣ впечатления отъ IV конгресъ на организацията, — че е направено твърде много за практическото осъществение на идеята „Сила чрезъ радостъ“. За това сж на лице множество доказателства, които азъ нѣма защо да изброявамъ. Желателно е и може и у насъ да се направи много за одѣлоторяване на тая идея за благо на българското работничество, което ще бжде само благодарно за проявяванитѣ къмъ него грижи“.

Г-жа Д-ръ Петева — Филова, съпруга на г. проф. Филовъ и уредница въ Българския етнографически музей въ София, изказа следнитѣ мисли: „Тържественото шествие „Хубостъ и радостъ“, както и другитѣ прояви на конгреса на организацията „Сила чрезъ радостъ“ сж изразъ на съвършена дисциплина, на широко и основно разработена програма и на удивително изпълнение. Идеята „Трудъ и радостъ“ за германския народъ намѣри най-живо въплочение въ тържественото шествие „Хубостъ и радостъ“, изнесено въ високохудожественъ стилъ“.

Председателътъ на Българския занаятчийски съюзъ г. Иванъ Великовъ каза следното: „Идеята за организиране на свободното време и на почивката на трудящитѣ се е най-човѣчния стремежъ на мислящитѣ люде на нашето време. Защото на работника-творецъ — на умствения и ржчния трудъ — трѣбва да се даде възможностъ да възстановява своята сила — изразходвана въ тежъкъ трудъ. Почивката трѣбва да се оползотворява по начинъ, че, като се възстановява изразходваната сила, да се обогатява и духътъ за ново творчество. Смѣхъ, радостъ, веселие може да има само каго е обезпеченъ утрешниятъ день; а утрешниятъ день може да се обезпечи чрезъ мѣроприятна на социална справедливостъ — чрезъ благословенъ трудъ, всѣки да живѣе независимо, като се даде на всѣки работоспособенъ човѣкъ възможностъ да работи и печели. Само при такава предпоставка се стига до резултати, каквито наблюдаваме сега, по време на IV-я конгресъ на германската организация, „Сила чрезъ радостъ“. Съ общи усилия и взаимна помощъ трѣбва да бжде създадена и у насъ организацията „Трудъ и радостъ“ за да може и българскиятъ народъ да преживява възторжитѣ на невиданитѣ досега манифестации на „Сила чрезъ радостъ“ на тазгодишния конгресъ“.

Председателътъ на българскиятъ разузнавачи г. Ал. Македонски каза: „Работящитѣ (не само работницитѣ) иматъ право да получатъ, или, поточно казано, да си взематъ дѣла отъ създаденитѣ отъ тѣхъ и даренитѣ отъ Бога блага. Способноститѣ и дарованията опредѣлятъ размѣра на тоя дѣлъ. Тия начала на организацията „Сила чрезъ радостъ“ ме каратъ да вървамъ, че тя ще донесе голѣми успѣхи на германския народъ. Това, което видѣхме само въ време на тоя конгресъ, закъчава още повече вѣрата ми. Нѣма радостъ безъ трудъ, но и нѣма щастие безъ жизнерадостъ; смѣхъ, жизнерадостъ и трудъ—ето щастие!“

Г-нъ Иванъ Рачевъ, отъ Министерството на търговията, се изказа: „Постиженията на германската организация „Сила чрезъ радостъ“ ме удивляватъ и радватъ. Това е едно голѣмо дѣло, което носи само радости на германскитѣ работници. Мога да му пожелаю отъ все сърдце още по-голѣми успѣхи. У насъ, въ България, движението „Трудъ и радостъ“ се заражда едва сега, въпрѣки че и ние си имаме нѣкои народни прояви, които ми напомнятъ германската „Сила чрезъ радостъ“. Имаме предъ видъ селския съборъ въ Варна, уреджанъ отъ областния управителъ г. Казанлиевъ. На тоя съборъ ние по български даваме изразъ на идеята „Сила чрезъ радостъ“. Би трѣбвало за напредъ държавна и частна инициатива да обединятъ усилията си, за да се организира на модерни начала и у насъ движението „Сила чрезъ радостъ“ или както вече се казва: „Трудъ и радостъ“, отъ което ще иматъ полза и народътъ, и държавата“.

Г-нъ Д-ръ Т. Вълчевъ, членъ на международния съвещателенъ комитетъ при Международното централно бюро „Радостъ и трудъ“, и генераленъ секретаръ на Българския националенъ комитетъ „Трудъ и радостъ“, изказа следнитѣ мисли: „Тазгодишниятъ конгресъ на германската общностъ „Сила чрезъ радостъ“, е още една манифестация на желанието на народитѣ за взаимно упознаване и сътрудничество. Идеитѣ надвиженитѣ „Радостъ и трудъ“, които се съвпадатъ съ движението „Сила чрезъ радостъ“, привличатъ последователи отъ всички страни, които по-сетне ставатъ носители на тия миролюбиви идеи. Непринудената радостъ, веселостъ и възторгъ, проявени по време на тоя конгресъ по лицата на представителитѣ на 34 нации, сж най-голѣмо доказателство, че чрезъ радостъ може действително да се допринесе и постигне много нѣщо въ услуга на свѣтовния миръ. Водачътъ на германския трудовъ фронтъ и председателъ на Международното централно бюро „Радостъ и трудъ“, г. Д-ръ Робертъ Лай, много сполучливо каза въ своята речъ предъ представителитѣ на печата, че страната, като Съветска Русия, въ която смѣхътъ не сжествува, въ която никой вече не се смѣе, върви къмъ страшно бждеще. Ние, българитѣ, можемъ само да се радваме и да се поучимъ отъ величественитѣ мѣроприятия и постижения на днешна Германия въ усилията ѝ да обезпечи

социаленъ миръ вътре и по тоя начинъ да пази и общия миръ между народитѣ. Едно реално доказателство за това е параходътъ „Вилхелмъ Густлофъ“, построенъ съ работнически срдства, за да носи радостъ на трудящитѣ се въ Германия. Нека се надѣваме, че и у насъ хвърленото семе на движението „Трудъ и радостъ“ ще намѣри добра почва, споредъ условията на българския битъ, психология и свѣтогледъ и ще даде хубави плодове за радостъ на всички българи“.

Г-нъ Райко Алексиевъ изказва своя възгледъ така: „Постиженията на германската организация „Сила чрезъ радостъ“ могатъ само да радватъ всѣкиго, който милѣе за благо на трудящитѣ се и на народа. Съ своитѣ грижи за осмисляне и подслаждане на живота и труда на работницитѣ, германската държавна спечелва и вѣрата на своя народъ. А вѣрата въ държавата е изворъ и на стопанска, и на политическа, и на културна мощъ. Това се потвърждава всѣки день въ живота на нѣмския народъ. И у насъ има много добри условия за създаване на българска почва движение и организация „Сила чрезъ радостъ“. За това има и материални, и природни, и нравствени предпоставки. Само трѣбва държавата да стане начело и да обедини силитѣ на работодатели и работници, като и тя сама поеме своя дѣлъ отъ отговорностъ и материални жертви. Въмсто хубави думи по-добре скромни, но убедителни дѣла, които да накаратъ трудящитѣ се да повѣрватъ въ бащинската грижа на държавата спрѣмо творцитѣ на благата на живота“.

Г-нъ Иванъ Данчовъ, поддиректоръ на печата при Министерството на Външнитѣ работи, изказа следнитѣ възторжени думи: „Само чувствата на възхита буди удивителната дейностъ на мощната организация „Сила чрезъ радостъ“, която непрестанно твори, за да ободрява духа на трудящитѣ се, да влива радостъ въ сърдцата имъ и да осмисля живота имъ. Фактътъ, че въ нея членуватъ десетки милиони нѣмци говори много ясно, колко много благодарно е нейното дѣло. Тазгодишниятъ конгресъ на „Сила чрезъ радостъ“ надминава въ всѣко отношение пораншитѣ конгреси. За това ни говори и прекрасниятъ параходъ „Вилхелмъ Густлофъ“, който ще ни заведе въ Италия на свѣтовния конгресъ „Радостъ и трудъ“.

Г-нъ Стефанъ Топалджиковъ, прокуроръ, изказа следнитѣ мисли: „Идеята за създаване на организацията „Сила чрезъ радостъ“ е една отъ най-благороднитѣ на нашето столѣтие. Целта на организацията е не само да приобщи широкитѣ народни маси къмъ културнитѣ придобивки, достъпни досега само на заможнитѣ, но и да предпазва нацията отъ умствено и духовно израждане. Тя дава духовна храна и умствено напрежение на работника, открива му нови хоризонти, буди у него нови интереси, и го предпазва отъ еднообразния трѣсъкъ на машината, която бавно, но сигурно автоматизира и тѣлото, и духа на работника. Работникътъ трѣбва съ радостъ да отива на работа — за него тя трѣбва да е удоволствие, а не фатална необходимостъ. Така отъ първата идея за запълване на свободното време се стига до идеята за хубостта на труда, за свързване на изкуството въ труда

и за превръщане на работника въ творецъ“.

Г-нъ Симеонъ Божиновъ, подпредседател на Българския Работнически Съюзъ, се изказва по следния начинъ: „Опитътъ да бжде осъществена идеята „Сила чрезъ радостъ“ е равносиленъ на истинска революция въ душата и умонастроението на маситѣ. Редомъ съ всички останали мѣрки, които се взематъ днесъ въ областта на социалното законодателство, удовлетворяване на идеята „Трудъ и радостъ“ ще отстрани веднѣжъ за винаги въпроса за класовъ дѣлежъ и класова борба. Въ случая е важно не толкова да се ликвидира съ въпроса за подценяване на труда и на неговата материална позиция. Работникътъ въ днешна Германия има признато не само по сжщество право на трудъ и право на достатъчна надница, но и това, което никога и никжде работникътъ не е ималъ:—възможностъ да живѣе срдѣ обстояновка на удобства и да се радва. Отъ вѣкове насамъ трудътъ е билъ смѣтанъ за тежка участъ. Вѣкове наредъ трудъ и радостъ сж били смѣтани за несъвмѣстими. Днесъ въ Германия се туря начало на борба съ тая вече остарѣла максима: че за тоя, който работи и се труди, нѣма радостъ. Да се създадатъ и за работника чрезъ игри, пжтувания, спортъ, удобства и духовенъ животъ възможности за радостъ—значи да се твори една нова епоха. Въ днешна Германия това ново дѣло е въ пълнен ходъ. Историята ще има да си каже думата единъ день за величината на това дѣло.

И въ България—при скромнитѣ възможности, съ които се разполага, може и трѣбва часъ по-скоро да се трѣгне по пътя на създаване радостъ на работницитѣ. У насъ това движение би могло да изиграе плодотворна и плодотворна роля. Българинътъ не е отъ ония, които не знаятъ какъ да се радватъ—българскиятъ работникъ сжщо. Редомъ съ усилията да се подобри положението му по пътя на социално законодателство и колективни трудови договори трѣбва да се започне и работа за създаване на удобства и радостъ за работника у насъ. Като гледа човѣкъ стотитѣ и хиляди работнически жилища и множество лѣтовища за работници, построени само въ течение на нѣколко години въ Германия, и като вижда, какви възможности за по-човѣшки животъ сж създадени въ Германия за работницитѣ, иска му се и работницитѣ въ България да иматъ поне 50% отъ онова, което иматъ неговитѣ другаригерманци; при това, Германия е страна съ ограничени възможности, както и България. Дано часъ по-скоро се тури начало на „Трудъ и радостъ“ и за българския работникъ. Това грѣбва да бжде плодъ на усилията на всички ни“.

Г-нъ подполковникъ Радковъ отъ трудовитѣ войски, се изказва така: „Като идея, организация и постижения „Сила чрезъ радостъ“ въ Германия е нѣщо наистина удивително. Намъ се показва и доказва на всѣка крачка, какво може да се постигне чрезъ организиране на труда, волята и опитността за благо на работницитѣ. Едно може само да се пожелже:—всѣки народъ, значи и нашиятъ, да има щастие да се радва на такива грижи за трудящитѣ се люде, на каквито се радватъ нѣмцитѣ!“

Около бждещата гимназия въ Преславъ

Г-нъ Кмета бѣше любивъ да ни постави въ течението въпроса за прогимназия въ Преславъ, около който просъ, споредъ него отъ лѣтътъ, дори и до днесъ се вятъ обширни коментари. Дю населението на града, известно е, че само по възможностъ се избираше мѣсто за построяване на това училище. Презъ лѣтото 1938 година на Министерството на Просвѣтата, избрано мѣсто е одобрено. Съ утвърждаване и въпросъ за избиране мѣсто за построяване на прогимназията е изрично разрешенъ и, съвѣстно, би трѣбвало и борбата за създаване на прогимназията, около избиране на мѣсто да престане, по прѣсто да се строи на избраното мѣсто, а да се подири въ мѣсто, даже съ рискъ да се биятъ нѣколко години. Да не забравя, че цѣло лѣто търсимъ ходяще мѣсто и че четирѣ мисли избираха все мѣстото на тоя училище. Тоя въпросъ изнесенъ въ единъ отъ шумливитѣ вестници. Не мога да хвърля като упрѣкъ никому, защото а гражданинъ на града има право да каже своето мнение по живитѣ въпроси за града, обаче ново повдигане на одавна отдалено разрешение въпросъ само лишено отъ всѣкаквъ смисълъ, но и обществено вредно. Ба на преславското гражданство е и печално, стана по да загубимъ разрешението 1,000,000 лв. заемъ, понеже сж бѣше отпуснатъ по текущата жетъ на Б. З. К. Банка. Сега во ще трѣбва сжщиятъ да разрешаванъ.

Идейнитѣ скици на бждещата прогимназия сж получени отъ тѣхъ се вижда, че архитекта е много добре решилъ задачата си. Зданието изгледа да стане много хубаво — единъ архитектуренъ паметникъ, който ще украси града ни. Плановѣтъ сж работени да удовлетворятъ напълно учебнитѣ нужди на града, даже една реалка, че строежътъ ще бжде нажи, като първата година построятъ само единъ етаж суверенно отдѣление, съ пезария, две стаи за ржчната бота и училищна обществена баня, нуждата която за града ни е много голѣма. Въ връзка съ строенето на зданието ще се направи паметника на „Неизвестния войнъ“ да се премѣсти. Мѣсто на което тоя паметникъ ще се премѣсти не е още редѣлено, обаче по съветъ на архитекта, който работи нсветѣ на бждещото прогимназиално здание, като подходящо мѣсто за тоя паметникъ, сочи новопостроената градинка предъ черквата въ всѣки случай за целта се назначи комисия, която реши, кжде да се премѣсти паметникъ, но . . . ще става вече на пролѣтъ сега да даде Богъ хубаво време, че да изнесе по-вече граде, тогава . . . и работитѣ вървятъ по-добре.

Алберт Вишекъ,
директоръ на Берлинскитѣ
изложбени палати

Изложби и организуване на свободното време

Печатано при „Фройде ундъ Арбайтъ“
(„Радостъ и трудъ“)

„Съвременниятъ стопански животъ поглъща изцѣло човѣка и затова като равностойностъ трѣбва да му се дава свободно време, и то не отъ състрадание и милостъ, а само въз основа на изискванията на висша държавна необходимостъ и на висша държавна нравственостъ!“

Министъръ д-ръ Гьобелсъ въ своята речъ на свѣтовния конгресъ за свободно време и почивка въ Хамбургъ презъ 1936 год.

Ако нѣкой иска — а това трѣбва да е особено присърдце на единъ германски ръководител на изложби — да хвърли свѣтлина върху идеята и преди всичко практическа връзка между изложбеното дѣло и организуване на свободното време въ националсоциалистическа Германия, постарайте се да се опитате да очертае, колко и колко много тия две нѣща сж изпълнени днесъ отъ свѣтогледа и речецѣлостнитѣ изисквания на новата държава. Защото отъ този фактъ ставатъ ясни вече основнитѣ допирни точки.

Въ държавата на Адолфъ Хитлеръ социализмътъ се схваща не като частично понятие, а не като въпросъ за възнасяне на гражданство или за програма за настаняване безработнитѣ на работа, а той схваща и взема подъ своя грижа и закрила цѣлия животъ на човѣка. Той е толкова духовно, колкото и стопанско понятие. Сжщевременно той отключва въ всички области динамични сили съ най-голяма активностъ.

Затова въ Третия Райхъ се явява като напълно естествено, че социализмътъ вижда своитѣ голѣми задачи не само въ организуване на труда, но и въ организуване на свободното време. Защото, въ края на краищата, свободното време спада къмъ творчеството, както ритардантото, или ферматото — къмъ една музикална творба. То трѣбва да даде на човѣка нови сили за работа и истинска почивка, то трѣбва да даде отдихъ въ еднаква мѣрка и на духа, и на тѣлото и да ги подтикне къмъ творческо развитие.

Нѣкога държавата вземаше известно участие само въ труда на германския работникъ. Щомъ обаче следъ работа фабриката, работилницата и бюрата затваряха вратитѣ си, трудящитѣ се биваха оставяни на произвола на безцелния индивидуализмъ и тѣ се прѣскаха по всички посоки, за да използватъ времето си, както имъ се случи. Никой не имъ даваше подтикъ, насока или практическа помощъ при използване на свободното време или на ваканцията.

Всичко това се измени изведнажъ, щомъ като Д-РЪ РОБЕРТЪ ЛАЙ, ръководител на Германския трудовъ фронтъ, извика на животъ мощната организация „Сила чрезъ радостъ“, за да задоволи неотложнитѣ потребности на живота. Неговитѣ творчески мисли и цели се разкриватъ найясно, може би, въ думитѣ, че националсоциалистическата общностъ „Сила чрезъ радостъ“ не е никакво учреждение и заведение за доставяне на удоволствия, а е МОБИЛИЗУВАНЕ НА ВСИЧКИ ДУШЕВНИ СИЛИ на германския народъ.

Организуването на свободното време образува, следователно, една сжщественна частъ отъ цѣлокупния животъ на нѣмския народъ, защото взема подъ своя закрила тѣлѣсно и душевно развитие на хората. Организуването на сво-

бодното време прониква въ всички артерии на нѣмския животъ и разширява желанието на отдѣлната личностъ, като ѝ посочва правилния пътъ къмъ волята на голѣмата народна общностъ. Образътъ и организацията на работата за оползотворяване на свободното време сж недѣлими вече отъ образа и организацията на нѣмския трудъ.

Нека само си дадемъ смѣтка, по какви пѣтици биде насочено германското изложбено дѣло следъ вземане на властта отъ националсоциалистическото движение! И тукъ нѣкога царѣше развратно-безсмислениятъ индивидуализмъ и крещящъ егоизмъ. Единствено на началата на личната полза и на една почти изолирана пропаганда ставаха изложби, уреждани отъ заинтересовани стопански кръгове. Разбира се, тѣ дѣваха единъ прегледъ на вещественитѣ постижения въ дадена областъ. Обаче творящиятъ човѣкъ, народообединителна идея, образътъ на националния животъ не намираха ни най-малко отражение въ таква изложби.

И тукъ годината 1933 донесе коренна промѣна. Съ пълно съзнание изложбитѣ бидоха поставени въ услуга на народната общностъ, като имъ се вдѣхна съдържанието на държавно-политическото, културно и стопанско мислене на новата държава. Една държава и една програма, които най-сетне имаха сили да осжществяватъ тоталитарния принципъ, трѣбваше и можеха да взематъ изложбеното дѣло изъ ръцетѣ на заинтересовани търгашки и да го турятъ въ служба на цѣлия народъ. Не само голѣмитѣ, представителнитѣ изложби отъ постиженията на цѣлия народъ — като изложбата „Нѣмски народъ — нѣмски трудъ“, или пъкъ олимпийската изложба „Германия“ — но и отдѣлитѣ стопански изложби и специални панаири имаха възможностъ да упражняватъ народовъзпитателно влияние. Духовниятъ обликъ на германското изложбено дѣло биде създаденъ по тоя начинъ. А съ това се увеличи и убедителността му. То събра и сближи хора и професии, защото подчертаваше всѣкога общността на целитѣ и тѣсната връзка между отдѣлната личностъ и цѣлокупния животъ на народа.

И затова нѣма нищо чудно, че панорамата на изложбитѣ ставаше все по-жива! Изложбитѣ обхващаха все по-широки народни слоеве и броятъ на посетителитѣ се покачваше по стрѣмна крива. Който иска статистически доказателства, той може да знае, че 10-тѣ берлински изложби презъ 1933 г. сж имали кржгло 2,300,000 посетители, а 7-тѣ берлински изложби презъ 1936 г. видѣха 3,200,000 посетители! Това е още и доказателство за интереса на нѣмца къмъ духовната и техническа структура на изложбитѣ.

Всички тия факти може, обаче,

да се обяснятъ съ обстоятелството, че цѣлокупното изложбено дѣло заема важно мѣсто въ живота на народа. Всѣка отдѣлна изложба ни дава изразъ на творяща цѣлостъ. Затова всѣки посетителъ може да намѣри прѣки, или непрѣки връзки къмъ излагания материалъ. Да, той намира тъкмо самия себе си!

Почти по необходимостъ следва, че една изложба, която представя постиженията на дадена стопанска областъ, изтъква и значението на човѣшкитѣ работни сили, вложени за създаване на излаганитѣ предмети; така изложбата се занимава и съ социалното покровителство на човѣка и, следователно, и съ организуване на неговото свободно време. Защото и изложбитѣ проникватъ въ всички артерии на нашия животъ, а не се задоволяватъ само съ чисто стопанска дейностъ. Тукъ лежатъ, следователно, и голѣмитѣ и неслучайни допирни точки между изложбеното дѣло и организуване на свободното време. Понеже и дветѣ понятия — ако и по разни пѣтици — се простиратъ върху цѣлостта на нашето битие и се опитватъ да го изчерпятъ, тѣ трѣбва всѣкога да се срѣщатъ върху една и сжща плоскостъ. Въ националсоциалистическата държава не може да се подеме единъ починъ, безъ да се държи смѣтка за редица други.

Отъ това следва заключение, че всѣкога частъ отъ ония повисши интереси, които се преследватъ отъ изложбеното дѣло и отъ организуването на свободното време, се покриватъ и въ практически смисълъ.

Но какъ се представятъ на практика различнитѣ допирни и допълнителни се точки? Къмъ плановѣрното и смислено организуване на свободното време днесъ спада и разглеждането на изложби. Всѣка година стотици хиляди хора пѣтуватъ къмъ Берлинъ съ влакове на организацията „Сила чрезъ радостъ“, за да посетятъ изложбитѣ на германския, — дори може смѣло да се каже — на европейския изложбенъ центъръ. Половината отъ посетителитѣ на изложбитѣ пристигатъ отъ разнитѣ краища на Германия. Въ изложбенитѣ палати посетителитѣ се запознаватъ съ произведенията на стопанското творчество и съ постиженията на културния и дори политическия животъ. Безъ професорска ученостъ, но затова пъкъ въ бликаща и картинна живостъ е представена цѣлокупната деятелностъ, като се посочватъ и пѣтици на бждно развитие. Посетителитѣ виждатъ, где въ обсега на германския стопански животъ е тѣхното мѣсто, тѣ черпятъ обща и специална поука и съветъ. Отъ изобилния материалъ тѣ добиватъ при всѣки отдѣленъ случай важни професионални подтици и указания и ги отнасятъ съ себе си въ къщи като ценна духовна печалба и придобивка. Така тѣ черпятъ въ изложбитѣ презъ своето свободно време хиляди подказания. Но тѣ получаватъ сжщевременно и обилни подтици и за своето свободно време и за неговото оползотворяване и организуване.

Абонирайте се за в-нъ — „ПРЕСЛАВСКА ДУМА“ —

Д-ръ Тодоръ Вълчевъ,
главенъ секретаръ на българската
организация „Трудъ и радостъ“,
София

България поздравлява д-ръ Лай заради организаторската му дейностъ въ областта на социалното творчество

(Печатано при „Фройде ундъ Арбайтъ“
„Радостъ и трудъ“)

Добре организуваното и добре използваното свободно време на трудящитѣ се люде е залогъ и главно условие за социалния миръ на единъ народъ, както и за политическия миръ на отдѣлнитѣ нации.

Всѣки има право да живѣе, да работи и да се радва, и затова пѣснитѣ, изкуството, танцитѣ и знамето на единъ народъ сж белегъ на неговия собственъ животъ, и всѣкой народъ въ своя нагонъ по щастие плаща своята данъ за благото на цѣлото човѣчество.

Ние трѣбва да бждемъ благодарни на ония народи, които сж създали много въ това отношение и които сж отишли далече напредъ. Днешна Германия съ своя организация „Сила чрезъ радостъ“ и съ Международното централно бюро „Радостъ и трудъ“, както и днешна Италия съ своята организация „Дополоворо“, съ своитѣ единствени по рода си културни начинания и дейностъ обмислятъ и методично организуватъ свободното време и почивката на всички работници, които съ ржце и умъ сж заети въ труда. Тѣ искатъ по пѣтя на притяпяване социалнитѣ различия между хората да обезпечатъ социалния миръ въ държавата, която е основно условие за благоденствието на народа.

Не по-малко, отколкото у другитѣ културни народи, и въ България трѣбва да се намѣри разрешение на въпроса за организуване на свободното време на работнитѣ, и то починъ на държавната властъ. Въ България, която е земеделска страна, трѣбва да се създаватъ условия, които да дадатъ възможностъ на нашитѣ земеделци за организувано използване на свободното време. А това ще имъ носи радостъ, която ще прави живота имъ по-лекъ и който, най-важно, ще укрепва вѣрата имъ въ труда. Ако човѣкъ наблюдава българина психологично, може да предскаже, че въ нашата страна тая идея ще намѣри най-горещи привърженици.

Всѣка областъ, която засѣга труда и радостта на хората, трѣбва да се използва като срѣдство и метода за постигане на съвършено единство у българския народъ. Всеобщата радостъ и всеобщия трудъ ще прѣчатъ на социалнитѣ борби, защото днесъ въ живота всичко е свързано съ труда и радостта на хората. Съ това се обяснява свѣтовното значение на идеята за трудъ и радостъ. Ония, които служатъ на тая идея, служатъ на свѣтовния миръ и на задружния животъ на цѣлото човѣчество.

Въ всѣка културна държава се издигатъ гласове за оня политически миръ между народитѣ, който би могълъ да се осигури чрезъ взаимно опознаване, чрезъ признаване на елементарнитѣ права за свободно сжществуване на човѣка. Днешното човѣчество копнѣе по тоя миръ, и всѣкой културенъ човѣкъ трѣбва да вложи силитѣ си за неговото осжществение.

Единъ отъ пѣтищата, които водятъ къмъ тоя отъ всички желанъ миръ, е и оня, по който върви Международното бюро „Радостъ и трудъ“. То се намира въ непрестаненъ възходъ. България се гордѣе, че

дава своето дейно сътрудничество за преуспѣване на бюрото.

Международното централно бюро „Радостъ и трудъ“ създаде вече предпоставкитѣ, които най-бързо и най-сигурно ще изведатъ човѣчеството на спасителния брѣгъ.

Щомъ единъ народъ е изпълненъ съ радостъ и щомъ въ свѣта не сжществува друго по-благородно нравствено убеждение освенъ това на труда, или съ други думи: — ако хората на труда, били работници или работодатели, иматъ възможности въ еднаква мѣра да се посвещаватъ на радоститѣ на живота, и то не само въ предѣлитѣ на своята страна, защо е необходимо тогава да бждатъ завоювани страни и поробвани народи? Ако за българския работникъ бждатъ създадени условия за постояненъ трудовъ животъ, както и условия за приятно прекарване на свободното време и на почивката, при които би могълъ да се радва на хубоститѣ на Германия и Италия, та дори и на Индия, нѣма ли да бжде той най-добрия борець за спокойствието и мира въ свѣта? На мира би могло да се помогне най-вече по пѣтя на взаимни масови посещения между работници отъ различнитѣ народи, за да бждатъ заячени още повече връзката и братството.

Осжществителтъ на това международно движение, ръководителтъ на германския трудовъ фронтъ, д-ръ РОБЕРТЪ ЛАЙ, дава най-добъръ примѣръ за така разбирания миръ въ свѣта. Той казва, че нагона на човѣчеството къмъ щастие е безкрайно, и води германскитѣ работници отвъдъ границитѣ на родината имъ. Това щастие — радостта отъ живота — трѣбва да стане достъпно преди всичко за работнитѣ, за народа!

До 1 октомв. т. г. въ касата на Археологическото сдружение „Българска старина“ сж постъпили 85,724 лева помощи и дарения по поводъ издадения позивъ.

Граждани, подкрепете, макаръ и съ скромна сума, дейността на археологическото сдружение „Българска старина“.

Историческитѣ паметници въ Плиска, Мадара и Преславъ сж гордостъ за народа ни и за нашия край — люлката на българската държава.

Тѣ заслужаватъ повече внимание и повече грижи за украса и запазване.

Помощитѣ се внасятъ срещу квитанция на дружественния касиеръ Дечко Симеоновъ — гр. Шуменъ.

ПРЕСЛАВСКА ДУМА

Тарифи на обявленията:

Обяви държавни и общински по 2 лв. кв. см.
Годешни и вѣнчални по 40 лв. Некролози по 50 лв.
Неприемане именни дни 20 лв. Въ хрониката на редъ 5 лв.
Малки обявление отъ 10 до 20 лв.

Търговски по споразумение

Постояненъ бирникъ по Изпълн. Дѣла При Пресл. Дан. Управление

Обявление № 62/1938 г.

Подписаниятъ Кирилъ Ивановъ Стояновъ, постояненъ бирникъ по изпълнителн. дѣла при Преславското Дан. Управление, обявявамъ на интересующитѣ се, че на основание опредѣление № 12 отъ 21 януарий 1938 година на Преславски окол. сждъ, въ полза на държавното съкровище противъ ХЮСМЕНЪ ОСМАНОВЪ МАНАФЪ отъ с. Евдокия за искъ от 5274 лева и съгласно чл. 807—823 отъ З. Г. Сждопроизводство, 15 дни следъ еднократно публикуване настоящето въ в. „Преславска дума“, до онова число на следния месецъ, което съответствува на датата на обнародването, до 17 часа вкл., въ канцеларията ми въ гр. Преславъ ще трае публична проданъ на следния недвижимъ имотъ, а именно:

1) Нива отъ 5·8 декара въ землището на с. Евдокия, мѣстността „КАРШИ“ при съседни: Спасъ Георгиевъ, пжтъ, Марко Тодоровъ и Гани Ангеловъ, оценена отъ вещо лице за 1,740 лева.

2) Нива отъ 2·4 декара въ сждото землище, мѣстността „КОМЛУКЪ“ при съседни: отъ две страни пжтъ, Еню Димитровъ и Цани Димитровъ, оценена отъ вещо лице за 1,200 лева.

Имотътъ се продава изцѣло и по отдѣлно и не е заложенъ къмъ никого.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да се явятъ всѣки присжтственъ день и часъ въ канцеларията ми въ гр. Преславъ, да прегледатъ книгата и наддаватъ.

гр. Преславъ, 11 X. 1938 година

Бирникъ: Кирилъ Ив. Стояновъ

Постояненъ бирникъ по изпълн. Дѣла при Пресл. Дан. Управление.

Обявление № 63/1938 г.

Подписаниятъ Кирилъ Ивановъ Стояновъ, Постояненъ Бирникъ по Изпълн. дѣла при Преславското Дан. Управление, обявявамъ на интересующитѣ се, на основание опредѣление № 12 отъ 21 Януарий 1938 година на Преславски окол. Сждия, въ полза на държавното съкровище противъ АБИЛЪ ШАБАНОВЪ ХОДЖОВЪ отъ село Евдокия за искъ отъ 8,960 лева, и съгласно чл. 807—823 отъ О. Г. Сждопроизводство, 15 дни следъ еднократно публикуване настоящето въ в. „Преславска дума“, до онова число на следния месецъ, което съответствува на датата на обнародването до 17 число вкл. въ канцеларията ми въ гр. Преславъ ще трае публична проданъ на следния недвижимъ имотъ а именно:

1) Нива отъ 3·2 декара въ землището на село Евдокия, мѣстността „КАРШИ“ при съседни: Тодоръ Димовъ, Манолъ Тодоровъ, Митю Делевъ и Стоянь Калояновъ, оценена отъ вещо лице за 1,280 лева.

2) Нива отъ 2·3 декара въ сждото землище, мѣстността „Сютъ—Кору“ при съседни: Тодоръ Димовъ, Ангелъ Атанасовъ, пжтъ и Ангелъ Атанасовъ оценена отъ вещо лице за 920 лева.

3) Нива отъ 6·4 декара въ сждото землище, въ мѣстността „КЖШЛЪДЖИКЪ“ при съседни: Тодоръ Димовъ, Държавно шосе, Керемъ Ереджебовъ, и Петъръ Йордановъ, оценена отъ вещо лице за 2240 л.

Имотътъ се продава изцѣло и по одѣлно и не е заложенъ къмъ никого.

Желающитѣ да купятъ могатъ да се явятъ всѣки присжтственъ день и часъ въ канцеларията ми въ гр. Преславъ да прегледатъ книгата и наддаватъ.

гр. Преславъ, 11 X. 1938 г.

Бирникъ: Кирилъ Ив. Стояновъ

Четете и разпространявайте вестникъ

„Преславска дума“

ХРОНИКА

Н. В. ЦАРЯ БЛАГОДАРИ.

На отправенитѣ по случай двойния празникъ 3. октомврий, поздравления до Н. В. Царя отъ Кмета на града и народния представителъ Димитъръ Марковъ, Н. В. Царя е благоволил да отговори съ следнитѣ телеграми:

Стойчевъ, кметъ на гр. Преславъ „Благодаря искрено Вамъ и на гражданството, за хубавитѣ поздравитѣ и благопожелания, които ми изказвате по случай двойния празникъ“.

ЦАРЬТЪ

Марковъ, нар. представителъ гр. Преславъ.

„Трогнатъ отъ любезнитѣ поздравитѣ и благопожелания, които ми изпрацате по случай празника, искрено благодаря“.

ЦАРЬТЪ

Гроздоизносътъ отъ Преславския районъ въ последнитѣ дни се е усилилъ. Досега отъ гара Преславъ сж изнесени къмъ 150 вагона. Вчера, обаче сждиятъ е спрѣлъ, поради изчерпване на континента за Германия. Очаква се, че следъ единъ два дни ще се даде новъ допълнителенъ континентъ и ако хубавото време се задържи по-дълго, ще се изнесе едно много по-големо количество грозде, отколкото миналата година. Досега най-много вагони е изнесла Осмарската кооперация „Орало“. Въ района работятъ повече кооперации—търговци тая година има много малко.

Започнато е валирането на главната улица въ Преславъ, по която презъ лѣтото се поставиха бордюри. Има изгледи улицата да стане много хубава, тъй като тя се строи по невилация.

Получи се въ редакцията ни детско-юношески в. „Изгрѣвъ“, год. IX, брой 2. Участвуватъ: К. Петкановъ, Фани Мутафсва, Трайко Симеоновъ, Ненчо Савовъ, Георги Хрусановъ, д-ръ Кадиевъ, Мишо Тодоровъ, Н. Розаевъ и др. Годишенъ абонаментъ 15 лв., заедно съ една книга премия за 15 лв. Адресъ: Ст. С. Султановъ — Сливенъ.

Произшествия

На 1 октомврий т. г. кметътъ на с. Дивдѣдово е изпратилъ за въдворени до Преславското окол. управление лицата: Али Асановъ 60 год. и незаконната му жена Садифе Мехмедова, конвоирани отъ единъ общински стражаръ отъ с. Златаръ. По пжтъ между селата Салманово и Златаръ въ мѣстността „Алчака“ Али наранилъ внезапно жена си и възползуванъ отъ близостта си до гората изчезналъ. Ранената жена въ бедрото била веднага отнесена въ с. Златаръ за първа медицинска помощ. Има опасностъ за живота ѝ.

Сждиятъ день къмъ 11 часа презъ деня неизвестенъ злосторникъ запалилъ хамбаря на жителътъ отъ с. Янково Исмаилъ Х. Ахмедовъ. Притеклитѣ се съседни успѣли да потушатъ пожара, обаче частъ отъ хамбаря и житото въ него е изгорѣло.

МЕНДЕ

РАДИО ЗА
ВСѢКА КЖЩА
А. Д-во „Патлейна“
Шуменъ, Тел. 195

Преславски Сждия --- Изпълнител

Обявление № 318/1938 г.

По_писаниятъ П. Ценевъ, сждия-изпълнителъ Преславски околйски сждъ, обявявамъ на интересующитѣ се, че 15 дни следъ еднократно публикуването въ в. „Преславска дума“ ще започне свърши до онова число отъ ния месецъ, което съответствува на датата на обнародването до 17 ч. вкл. ще се произведе въ канцеларията ми въ гр. Преславъ ще трае проданъ на следния недвижимъ имотъ, принадлежащъ на: ТОДОРЪ НЕВЪ бившъ жителъ на с. Ришъ, за дѣлба, а именно:

1) Една нива нахсдяща се въ землището на Ришъ, въ мѣстността „ТОПОЛАТА“ отъ 8·9 дек. съседни: Иванъ Геновъ, Садъкъ Грудевъ, Митю митровъ и Димо Василевъ, оценена за 10,000 лева.

Горниятъ имотъ не е ипотекиранъ къмъ никого. Ще се продава изцѣло. Желающитѣ да купятъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присжтственъ день и часъ, за да прегледатъ книгата и наддаватъ.

Залогътъ една десета частъ отъ първоначалната цена на продаваемия се имотъ, съгласно чл. 817 II отъ З. Г. С., за правоучастие въ проданъта, внася предварително въ Б. З. К. банка срещу удостоверение, което ще ми се представи.

гр. Преславъ, 10 X. 1938 год.

Сждия-изпълнителъ: П. Ценевъ.

Ивановско селско общинско управление—Преславско.

Обявление № 3479

с. Иваново, 12 X. 1938 година.

На 16-тия день отъ публикуване настоящето вестникъ „Преславска дума“ отъ 10 до 12 часа помещението на Ивановското общинско управление ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отиване подъ наемъ следнитѣ скотовъдни имоти:

1) Нива въ с. Иваново, мѣстността „Гьолджикъ“ отъ 150 декара разпредѣлена на 15 парцела.

2) Нива въ с. Винаца, мѣстността „Орманъ“ отъ 110 дек. разпредѣлена на 4 парцела.

3) Нива въ с. Сушина мѣстността „Ерекликъ“ отъ 125 дек. разпредѣлена на 13 парцела.

3) Нива въ с. Евдокия въ мѣстността „Топалъ Кая“ отъ 120 дек., разпредѣлена на 5 парцела.

5) Нива въ с. Конево, мѣстността „Старитѣ“ отъ 110 дек. разпредѣлена на 5 парцела.

Нивитѣ се отдаватъ за две стопански години. Първоначалната цена 30 лв. на дек. за година. Залогътъ се иска 10%/. Законътъ за Б. О. П. дължителенъ за наемателитѣ.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присжтственъ день въ общинското управление.

ОТЪ ОБЩИНАТА

Алусиянското частно турско училище

Обявление № 29

с. Алусиянъ, 8 X. 1938 г.

Алусиянското частно турско училищно настоятелство обявява, че на 16-я день отъ публикуване настоящето въ в. „Преславска дума“, въ 9 часа, ще се произведе търгъ съ явна наддаване, за отдаване подъ наемъ, за срокъ отъ три години училищна нива отъ 111 декара находяща се въ землището на село Алусиянъ, въ мѣстността „Бостанлъкъ-аланъ“.

Търгътъ ще се произведе на самото мѣсто.

Първоначалната цена на декаръ годишно е 50 лева.

Залогътъ за правоучастие въ търга е 10% върху първоначалната цена, за всѣки парцелъ. Законътъ за Б. О. П. е задължителенъ за конкурентитѣ.

Всички разноси по търга сж за сметка на наемателитѣ.

Председателъ: (не се чете)

Трудътъ прави човѣка цененъ защото всѣка култура е ПЛОДЪ на труда.

Печ. ПРЕС. ТЪРГОВСКИ & СИНОВЕ — Шуменъ